

ת"פ (חדרה) 64951-12-23 - מדינת ישראל נ' מועד אגבאריה

ת"פ (חדרה) 64951-12-23 - מדינת ישראל ע"י נ' מועד אגבאריה ע"ש שלום חדרה

ת"פ (חדרה) 64951-12-23

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד ספיר חרזי

נגד

מועד אגבאריה ע"י

ב"כ עו"ד אסיל מקאלדה

בית משפט השלום בחדרה

[29.04.2025]

כבוד השופט אלכס אחר

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, לאחר שחזר בו מכפירתו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן - עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין וזאת במסגרת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים אשר לא כלל הסכמה עונשית. במסגרת ההסכמות אשר גובשו בין הצדדים הוסכם בין הצדדים כי ההגנה תהיה רשאית לטעון לזכות הנאשם את הטענות הבאות:

1. האיום כי הנאשם רוצה לפגוע בישראלים, כולל גם ערבים וכולל יהודים וכולל את כל החברה הישראלית, לא רק יהודים.

2. הסיבה להתנהגות ולאיומיו של הנאשם היא מצוקתו הרגשית בעקבות פגיעה והרס של רכבו של הנאשם שנרכש מכספיו ונהרס במהלך ריב באום אל פאחם.

3. האיומים היו מתוך רצון שהנאשם רוצה להיכנס לכלא ורוצה למות. מתוך מצוקה כלכלית כך היה לדבריו הרקע לאיומים אלה.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 15/12/23, בשעה 12:50 או בסמוך לכך, בעת שנסע הנאשם בניידת משטרה מערערה לתחנת משטרת עירון, איום הנאשם על השוטר רס"ר ישראל אלמלח (להלן: "השוטר") בכך שאמר שהוא רוצה להרוג חיילים ושוטרים ובכללים ישראלים שהוא אוהב את חמאס, אם היה לו נשק הוא היה מבצע פיגוע, וכן ביקש מהשוטר שיביא לו נשק כדי שהוא יירה בכולם ושהוא רוצה להיות שהיד. בהמשך אותו יום, משהובא הנאשם בפני קצין החקירות, רפ"ק כארם נאסר אל דין (להלן: "קצין החקירות"), בתחנת המשטרה בעירון איום הנאשם על קצין החקירות, בכך שאמר "אני רוצה למות ואין לי בעיה למות עם מי שימות", "אני רוצה להרוג כל מי שהוא לא מוסלמי", וכך אמר שהוא רוצה להיות לוחם בעזה ולהילחם כנגד צה"ל.

במעשיו המתוארים לעיל, איים הנאשם על השוטר וקצין החקירות, בפגיעה שלא כדין בחייהם ובגופם, בכוונה להפחידם או להקניטם.

טרם שמיעת הטיעונים לעונש ובהתאם לבקשת ב"כ הנאשם, הופנה עניינו של הנאשם לשירות המבחן וזאת לצורך קבלת תסקיר בעניינו, המאשימה לא התנגדה לבקשה זו, אך הדגישה כי אין בהמלצות התסקיר כדי להגביל את עמדתה העונשית שהינה למאסר.

בעניינו של הנאשם, הוגשו שני תסקירים, הראשון, הוגש ביום 1/10/24 במסגרתו סקר שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם ושל בני משפחתו, התייחס גם לבעיותיו הנפשיות של הנאשם, וכן את התייחסותו של הנאשם לעבירה בה הורשע בהליך זה שבפני.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, כך גם עושה מאמץ לשינוי באורחות חייו, דבר אשר מתבטא בשיתוף פעולה עם שירות המבחן וניכר כי שיתוף הפעולה עם שירות המבחן אכן מסייע לנאשם לערוך התבוננות ביקורתית ומעמיקה בדפוסי אישיותו, ולרכוש כלים להתמודדות אקטיבית במצבי לחץ ומשבר. שירות המבחן סבר כבר בתסקיר הראשון כי המשך טיפול עשוי לסייע לנאשם להפנים את מעשיו ואף לרכוש כלים להתמודדות בעתיד, בהתאם לכך המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה שיקומית בדמות צו מבחן למשך שנה, מאסר על תנאי וקנס.

בתסקיר השני שהוגש ביום 11/12/24, לאור ההתרשמות הטיפולית החיובית ושיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, חזר שירות המבחן על המלצתו מיום 1/10/24 לצד שינויה במובן שבית המשפט התבקש בנוסף להמלצות שהוצגו בפניו ביום 1/10/24 להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 250 שעות. במקביל, סברתי שיהיה זה גם נכון וודאי לאור נסיבות ביצוע העבירה, לבחון את התאמת הנאשם לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות ועניינו הופנה לממונה על עבודות השירות.

ביום 16/3/25 התקבלה חוות דעת סופית מטעם הממונה על עבודות השירות לפיה לא ניתן לשלב את הנאשם במקום עבודה אשר יגביל את שימושו ברשת האינטרנט ו/או בטלפון חכם, וזאת בשל העובדה כי לא קיים מקום עבודה כלשהו שעונה על מניעה זו ו/או מאפשר ביצוע אכיפה של איסור השימוש באמצעים הנ"ל. על כן, בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה לא מתקיימת אפשרות השמה של הנאשם בעבודות שירות. דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשיקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

הנאשם במעשיו פגע בערכים המוגנים שהם שלמות האדם על גופו, הזכות לכבודו לשלווה ולביטחונו האישי וזאת ללא הבחנה של דת גזע ומין.

הנאשם איים בפני אנשי מרות, בהיותו מוסע בניידת משטרה בתחנת משטרת עירון, ואיומיו הופנו כלפי חיילי צה"ל, שוטרים ובכללם ישראלים. הנאשם ציין כי הוא רוצה להרוג כל מי שאינו מוסלמי והביע את רצונו להיות לוחם בעזה ולהילחם כנגד צה"ל.

בחינת נסיבות ביצוע העבירה:

כעולה מעובדות כתב האישום אין חולק כי מעשיו של הנאשם לא היו מתוכננים אלא ספונטניים ובהחלט מקובל הרקע למעשים אלה כפי שהדבר אוזכר בטיעוני ב"כ הנאשם, לעבירה בה הורשע לא נלוו עבירות נוספות ואכן מתקבל הרושם כפי שהדבר גם מוצא את ביטוי בחוות דעת שירות המבחן כי דבריו של הנאשם נאמרו בשעה שהוא היה נתון בסערת רוחות.

אומנם אין מחלוקת כי הנאשם הביע דברים קשים, אולם אלה לא לוו באלימות כלשהי, ואף לא באי ציות להוראות השוטרים והכשלתם.

לצד זאת לא ניתן להתעלם לעיתוי שבו נאמרו דברים קשים ובוטים אלה מצד הנאשם, שכן מדובר באירוע שארע כחודשיים בלבד לאחר פרוץ מלחמת חרבות ברזל, שעה שמדינת ישראל הייתה נתונה במלחמה, וודאי ימיה הראשונים של תקופה זו היו מלאים בפחד וחרדה בציבור.

מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה בה הורשע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, לעניין זה אפנה לת"פ 9779-08-20 מדינת ישראל נ' פלוני, ת"פ 3466-08-18 מדינת ישראל נ' עיסה ועפ"ג 19076-08-19 פארס אבו עראר טלקאת נ' מדינת ישראל.

חריגה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום:

האם נוכח נסיבותיו החריגות ניתן לסטות ממתחם העונש ההולם ולאמץ את עמדת שירות המבחן?

סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, קובע כי כאשר "קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו".

בפסיקה נקבע כי כדי לעמוד בדרישות של סעיף זה, על הנאשם להציג עובדות וראיות שמצביעות על סיכוי שיקום. את התשתית העובדתית לכך ניתן לבסס באמצעות אמצעים ראייתיים שונים, כשיעקרום תסקיר של שירות המבחן. בע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.18) - התייחס בית המשפט העליון למונח "סיכוי של ממש להשתקם" בציינו: "מבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפולי מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א)".

כמו כן, ישנם שיקולים נוספים שאינם מהווים רשימה סגורה אשר בכוחם להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוהה המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, ביניהם: עבר נקי וניהול אורח חיים נורמטיבי, שיתוף פעולה עם רשויות החוק ושירות המבחן, אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה, לרבות מוטיבציה שמפגין הנאשם לשיקום (ראו עוד בע"פ 4503/16 אבו שנדי נ' מדינת ישראל (5.5.17); ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל (14.9.17); ע"פ 526/14 פלוני נ' מדינת ישראל (12.3.14)).

כבר נאמר כי הרתעת הציבור אינה חזות הכול ו"יש לשקול כל מקרה על פי נסיבותיו המיוחדות ונסיבותיו האישיות של הנאשם כאינדיבידואל ולאזן בצורה ראויה ביניהן לבין מדיניות הענישה האמורה" (עפ"ת 1267-05-16 חיזגילוב נ' מ"י).

יש לזכור כי שירות המבחן התרשם שהנאשם בעל סיכויים גבוהים לשיקום ועל כן, שליחתו למאסר בפועל מאחורי סורג ובריא בו ייחשף בשנית לתרבות עבריינית איננה מאינטרס הציבור לעניין זה יפים דברי בית המשפט העליון ברע"פ 262/14 נאשף נ' מ"י: "במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומו או מראה נכונות כנה לעשות כן - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול".

זאת ועוד, הנאשם שבפני לא נמצא כשיר לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות וזאת לאור עמדת הממונה על עבודות השירות ומנגד שירות המבחן אשר סקר בהרחבה את נסיבותיו האישיות של הנאשם במסגרת התסקיר שהוגש בעניינו והתייחס גם למאפייני אישיותו, והתרשם כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו ועושה מעשים קונקרטיים לשינוי באורחות חייו והמליץ בסופו של דבר להסתפק בענישה שיקומית בדמות צו מבחן למשך שנה וצו של"צ.

אלמלא נסיבותיו החריגות והמיוחדות של הנאשם וההמלצה החיובית של שירות המבחן לא הייתי מהסס ומטיל על נאשם שכזה עונש של מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

אולם, איני יכול להתעלם מנתוניו של הנאשם שבפני, לרבות העובדה כי הוא לא נמצא כשיר לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות, ונכון להיום, בחלוף הזמן ובחסות ההליך הפלילי הוא מצליח להתבונן בהשלכות ארוכות הטווח למעשיו כפי שציין שירות המבחן בתסקיר מיום 11/12/24 הנאשם חווה את ההליך המשפטי כגורם מרתיע עבורו שהבהיר לו את גבולות המותר והאסור.

שירות המבחן התרשם באופן חיובי מהנאשם והוא סבור שהמשך שילובו בהליך הטיפול יסייע לנאשם לרכוש כלים לביטוי כעסיו ולכבד את גבולות החוק ובנסיבות האלה נוכח העובדה כי מדובר בנאשם נטול הרשעות קודמות, אשר הודה בכתב האישום המתוקן לקח אחריות מעשיו ועבר הליך טיפולי קונקרטי בשירות המבחן, אני מוצא לנכון להשתמש בסמכותי ולסטות ממתחם העונש ההולם את העבירה בה הורשע הנאשם ולהעניק משקל מכריע לשיקולי השיקום.

משכך ולאור כל האמור לעיל אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. צו של"צ בהיקף של 250 שעות אשר יבוצע ויפוקח ע"י שירות המבחן בהתאם לתוכנית של"צ שתגובש ע"י שירות המבחן עבור הנאשם.
 2. צו מבחן למשך 12 חודשים במהלכו יוזמן הנאשם לשיחות פרטניות בשירות המבחן, וישולב בכל הליך טיפולי אליו ינותב ע"י שירות המבחן.
 3. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על העבירה בה הורשע בהליך זה שבפני.
 4. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מלעבור במשך 3 שנים מהיום על העבירה בה הורשע בהליך זה שבפני.
- מובהר בזאת לנאשם כי במידה ולא יקיים את צו השל"צ ו/או את צו המבחן ניתן יהיה להגיש בקשה לביטולם ובמקרה שכזה עניינו יוחזר לבית המשפט לצורך מתן גזר דין חדש.
- המזכירות תעביר פרוטוקול זה לשירות המבחן אשר יגיש תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט תוכנית של"צ מתאימה. ככל שברשות המאשימה ו/או היחידה החוקרת נמצא מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם אשר נתפס במהלך חקירתו, אני מורה בזאת על החזרתו לרשותו לאלתר.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, א' אייר תשפ"ה, 29 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.